

[Landbrugsministeren]

ste nogle oplysninger om landbrugspolitikken i forbindelse med udvidelsen med Spanien og Portugal på et senere tidspunkt, og jeg tror, hr. Ib Christensen spurgte mig, om det så ville blive nødvendigt med en forhøjelse af denne møms, som udenrigsministeren har talt så meget om. Det er der ikke nogen der i dette øjeblik har taget stilling til, og hele spørgsmålet om udvidelsesproblematikken er jo en sag, som kræver mange undersøgelser, også for at man kan vurdere de økonomiske konsekvenser. Det er jo heller ikke et spørgsmål, der skal tages stilling til i dag, og slet ikke et spørgsmål, som jeg i forbindelse med denne debat har mulighed for at redegøre for i enkeltheder, så meget mere som hele dette spørgsmål ikke er behandlet tilstrækkeligt endnu.

Hr. Ib Christensen mente, at vi havde opgivet at komme de monetære udligningsbeløb til livs. Jeg mener faktisk, det var præcis det modsatte, jeg gav udtryk for, idet jeg gjorde opmærksom på, at alle de negative monetære udligningsbeløb nu snart er fjernet, de er i hvert fald reduceret til et stade, som de ikke har været på i mange år, og at de positive monetære udligningsbeløb ikke er steget. Jeg sagde også, at det er vor hensigt i forbindelse med de kommende prisforhandlinger at forsøge at få reduceret de tilbageværende monetære udligningsbeløb. Jeg tror derfor, man har lov til at være mere optimistisk, end hr. Ib Christensen gav udtryk for, idet der efter min opfattelse nu mere end på noget tidligere tidspunkt, hvor jeg har haft med disse ting at gøre, er udsigt til, at de monetære udligningsbeløb enten bliver helt fjernet eller væsentlig reduceret.

Hr. Niels Anker Kofoed sagde, at når vi nu må acceptere eller måske ligefrem gå ind for besparelser på landbrugsbudgettet, rammer det os selv, og det er jo helt korrekt. De besparelser, som er foreslået på landbrugsbudgettet, kan ikke undgå også at influere på dansk landbrugs økonomi. Men her har jeg i hvert fald gerne villet sige – jeg ved ikke, om jeg fik det udtrykt tydeligt nok – at alternativet til at gå ind i disse forhandlinger og foretage disse besparelser er efter regeringens opfattelse langt alvorligere, nemlig at landbrugspolitikken som sådan bryder sammen, og derfor må vi på kort sigt acceptere en lidt mindre økonomisk fremgang, end vi kunne ønske, for på lang sigt at bevare den land-

brugsstruktur, som er bygget op inden for EF. Dette har jeg i hvert fald gerne villet sige, og nu har jeg haft mulighed for at slå det fast.

Hr. Grove, hr. Halvgaard og flere andre har i hvert fald momentvis været inde på den mere generelle landbrugspolitik. Hr. Grove talte bl. a. om skatten på produktionsjord og rentens højde og mente, at det skaber højere fødevarerpriser. Det er nu ikke helt korrekt. Selv om problemerne i sig selv kan være en alvorlig diskussion værd, er fødevarerpriserne i Danmark jo bestemt af det fødevarerprisniveau, som vi fastlægger i EF.

Ophørspræmieordningen blev nævnt af hr. Grove, hr. Ole Vig Jensen og vist også af hr. Alfred Hansen. Derom vil jeg gerne sige, at det er regeringens hensigt at arbejde for at standse dette ophørsdirektiv, for så vidt angår ophør med produktion af mælk. Hr. Alfred Hansen sagde noget i retning af, at han havde hørt, tror jeg nok, at når landmændene gik ind under dette ophørsdirektiv, solgte de først de gode køer på markedet, så købte de nogle dårlige køer, som alligevel skulle udsættes, og så solgte de dem og fik derefter ophørspræmie. Underligt nok har jeg hørt noget lignende, og vi mener i det hele taget ikke, at systemet er særlig godt. Derfor er det et af de danske forslag til besparelse på EFs landbrugspolitik, at man sparer denne ordning, og det håber vi at vi kommer igennem med.

Hr. Grove rejste også spørgsmålet om situationen med hensyn til import af smør fra New Zealand. Jeg tror ikke, man skal forestille sig, at EF vil standse sin import af smør fra New Zealand, men det er både den danske regerings og Kommissionens hensigt at begrænse den noget, for det er klart, at denne import er medvirkende til at skabe de mejeriproblemer, som man har i EF. På den anden side er der også herfra i dag fremsat mange kritiske bemærkninger om EFs protektionisme og om, at man straffer alle dem, der står udenfor osv. Det er nok ikke så galt, som det bliver sagt. Eftersom EF er verdens største importør af landbrugsprodukter, lader det ikke til, at protektionismen virker alt for effektivt, og det har da heller aldrig været meningen, at den skulle det.

Det gælder også, når hr. Steen Folke nævner sukkerpolitikken. Selv om EF-landene sagtens kunne være selvforsynende med suk-